

faa stort Arbejde og Ansvar, og der vil derfor være Grund til at inddele Kontrollørerne ved Postkontorerne i Kjøbenhavn i to Klasser, saaledes som det er fket i nærværende Lovforslag. Postkontrolløren i Korsør, med hvem Kontrolløren i Odense foreslaas stillet lige, er i Eighed med, hvad der hidtil har fundet Sted, ansat paa paa den laveste Kontrollør-lønning.

Som ovenfor bemærket, foreslaas Ansættelsen af en Medhjælper hos Dverpostmesteren i Kjøbenhavn i Eighed med de Fuldmægtige (Expedienter), som ere tildele Postinspektørerne. Efterhaanden som Omfanget af Postforretningerne i Kjøbenhavn er tilltaget og det under Dverpostmesterembedet hørende Personale saavel som Antallet af de det underlagte Posthuse ere blevne forøgede, ere de ved Dverpostmesterembedet foreskaffende Expeditioner i en tilsvarende Grad stegne i Antal, saaledes at de herhenhørende daglige Forretninger nu ganske optage en Mand's Tid, og det vil ikke længere kunne udføres ved Hjælp af det Assistancebep, som dertil har været beregnet i Dverpostmesterens Kontorholdstillag. Da denne Funktionærs Forretninger i det Væsentlige ere ensartede med dem, der udføres af Fuldmægtigene hos Postinspektørerne, er han i Vilkaar her sat i Eighed med disse.

I 4de Lønningsklasse er endvidere i Henhold til, hvad tidligere er bemærket, optaget de Postfuldmægtige ved Postkontorer, som det foreslaas at give fast Ansættelse. Ligesom i det sidst fremsatte Lovforslag har man ikke her optaget nogen nærmere Bestemmelse om Antallet og Fordelingen af disse Fuldmægtigpladser, men indskrænket sig til under § 5 B. at indføre en Bestemmelse om, at de i saa Henseende forespønde Bep opføres paa Finansloven. Det er da Hensigten som en Begyndelse til Foranstaltningens Gjennemførelse at søge den forespønde Bevilling paa Finansloven til Ansættelse af saadanne Fuldmægtige ved Postkontorerne i 2den Lønningsklasse. Man har nemlig maattet anse det for mindre hensigtsværende ved denne Lov at fastslaa, hvilke Kontorer der skulle forsynes med Postfuldmægtige, og engang for alle træffe Afgjørelse af de forskellige herhenhørende Spørgsmaal af Fuldmægtigernes Antal og Fordeling, da sllige Afgjørelser bero paa Forhold, der ere en hyppig Vægen undergivne, og derfor rettere bør overlades til Administrationens Skjøn indenfor de ved Finansloven dragne Grændser.

ad § 6.

I denne Paragraf ere de Postkontorerne i Korsør og Ribe tillagte Honorarer for Grændsepostforretninger optagne uforandrede efter den tilsvarende Paragraf i Loven af 2den Juli 1870. Der er derhos tildelt Postkontoret i Kolding et Honorar af samme Størrelse som Korsør Postkontor, og Postkontorerne i Frederikshavn og Søfingør lignende Honorarer som Ribe Postkontor,

da der paa hviler Postmestrene ved alle de nævnte Postkontorer Forretninger af ensartet Beskaffenhed med Hensyn til den udenlandske Postudvevling, hvorfor det her foreslaas, at der ydes dem samme Væberlag herfor. Som Følge af den Forandring, som efter dette Lovforslags §§ 1—3 vil indtræde med Hensyn til Formandstjenestene ved de bevægelige Jernbanepostkontorer, ere de i Loven af 2den Juli 1870 § 6 fassatte Honorarer for disse Stillinger ikke her optagne, hvorimod Bestemmelsen om det Postmesteren i Korsør tillagte Honorar for Tilsynet med det bevægelige Postkontor i de fra Korsør udgaaende Dampflibe uforandret er bibeholdt.

ad § -7.

Ved nærværende Paragraf ere i det Hele Bestemmelserne i Loven af 2den Juli 1870 § 7 angaaende Betalingen for særlige Ubeser gjenoptagne uforandrede; dog er det fundet rettest fremtidig at lade Gebyret for Eftertælling af Mønt og Pengerepresentativer, der i aabne Ruverter eller Pengepakker indleveres til Besjergelse ved Postkontorerne, tilfalde de vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd, ligesom Tilfældet var før Loven af 2den Juli 1870. Dette Gebyr er nemlig ligesom Erstatning for Feiltællinger, for hvilke Postmestrene nu endog i høiere Grad end tidligere ere udsatte som Følge af Pengesendfernes Tillagen, og hvorved de alle have ikke ubetydelige Tab, og det er derfor unaturligt som hidtil at lade denne Indtægt tilflyde Statskassen, medens de vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd, selv maa bære det af Feiltællingerne flydende Tab. I Slutningen af nærværende Paragraf er der ligesom i den tilsvarende Paragraf i Loven af 2den Juli 1870 optaget en udtrykelig Bestemmelse om, at de i Loven af 11te Marts 1862 indeholdte Bestemmelser om Godtgjørelse til Postkonduktørerne for Reisedgifter fremdeles skulle forblive staaende ved Magt, idet der derhos er tilføjet en Henviisning til den senere Lov af 21de Marts 1873 § 3, hvorved Loven af 11te Marts 1862 er forandret.

ad § 8.

Denne Paragraf er uforandret optagen, se Loven af 2den Juli 1870 § 8.

ad § 9.

Den i første Stykke af denne Paragraf indeholdte Bestemmelse om, at de tre første Klasser af de her omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd skulle udnævnes af Kongen og være pensionsberettigede, er uforandret.

Af de til 4de Klasse hørende Bestillingsmænd kan der ifølge Loven af 2den Juli 1870 § 9 tildeles et Antal af 43 fgl. Udnævnelse og Pensionsberettigelse, forsaavidt de have tilbragt 10 Aar i Post- eller Telegrafvæsenets Tjeneste;